

δώση κανένα παγαμέντο μόνον νὰ χάνη τὸν κόπον του καὶ νὰ μὴν παίρνη παρὰ τὰ ροῦχα του, ὥς ἄνωθεν. Ἔτσι σταμπιλίδο ντακκόρδο πὲρ πάττο ἐσπρέσσο εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† παῖσιος ἱερομόναχος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

† νοῦτζος μοθωναῖος ¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

24.

Συμβιβασμός τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1678. Νοτάριος Ν. Νομικός (Βιβλ. 9 σ. 165).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμήν. 1678 Ὀκτωβρίου 16. Τὴν σήμερον ὁ πατρὸν Μιχάλης Νίκλος τοῦ π(ο)τ(έ) Γιάννη ἤρθε εἰς ἐ σύμβασιν μετὰ τὴν κουνιάδα του, τὴν κυρὰ Κυριακή, χήρα τοῦ π(ο)τ(έ) Κώστα Νίκλου εἰς τὰς διαφορὰς ὅπου εἶχανε διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦ ἄνωθεν ποτὲ Κώστα, συμβίου της καὶ ἀδελφοῦ του, ρεσπεττίβε καὶ δακκόρδο ρεμοβέρουνται ἀπὸ τὴν κρίσιν ὅπου ἀρχίνησαν νὰ κάμουν καὶ θέλουνε νὰ ἔχη πᾶσα μέρος ἐκεῖνο ὅπου ἐπῆρε καὶ περιπλέο ἡ αὐτὴ χήρα νὰ ἡμπορῇ νὰ σκουδέρη τὸ λάδι ὅπου τοῦ ἐχρwsτούσανε καὶ δύο ριάλια ὅπου τοῦ ἀσπεττάρει ἀπὸ τὸ βιάτζο ὅπου ἔκαμε μετὰ τοῦ πατρὸν Γιάννη Σφεντόνα ²⁾ τὴν βάρκα, ὁ ὁποῖος Σφεντόνας ἐτότε δὲν ἦτανε μετὰ ταύτην ἢ γιὰ δανεικὰ ἢ γιὰ μερτικό του, καὶ περιπλέο νὰ σκουδέρη ἡ αὐτὴ χήρα τὸ μερτικό του, ὅπου τοῦ ἀσπεττάρει ἀπὸ τὸ ὕστερο βιάτζο. Καὶ οὕτως ἔμειναν εὐχαριστημένοι καὶ οὕτε τὸ ἓνα μέρος οὕτε τὸ ἄλλο προτεντέρει κανένα ἄλλο πρᾶγμα, κόφτοντας καὶ λυώνοντας ὅ,τι ἔκάμανε εἰς τὸ κριτήριο, θέλοντας νὰ ζήσουν καὶ τὰ δύο μέρη εἰρηνικὰ ὥσαν καλοὶ ἰδικοὶ ὅπου ἦτανε καὶ χριστιανοί, καὶ ἃ λάχην τίβοτις ζημία, νὰ εἶναι καὶ νὰ ἀγροικᾶται ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄνωθεν δυονῶν εἰς ὑπόσχεσις καὶ τὰ ἐξῆς ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† γιάννης ἐμινᾶτος (:) μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

† τζόρτζης σκλάβος ³⁾ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν.

¹⁾ νοῦτζος μοθωναῖος. Οἶκογ. Μ. ἐν Ζακ. μαρτυρεῖται προερχομένη ἐκ Χανίων. Πιστοποιήσις κατατεθεῖσα παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Β. Μπονσινιὸρ τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1675 ἀναγράφει ὅτι «ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Χίο ὁ ἀφέντης νικολὸς μοθωναῖος ἐδῶ ἐσκληρώθηκε ἀπὸ γαλιότες τῆς Παρπαρίας καὶ εἶναι τώρα σκλάβος χρόνους τέσσερας εἰς Τρίπολιν». Βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Κρήτες ἐν Ζακύνθῳ, *Ε. Ε. Κ. Σ.* 2 (1939) σ. 131.

²⁾ Γιάννη Σφεντόνα. Ὡς παρὼν. τὸ ὄνομα Σφενδονᾶς, Σφενδονῆς, Σφενδόνης ἀπαντᾷ ἐν Ἀθήναις *Χ.Ι.Α.* 573 σ. 17, 30.

³⁾ Τζόρτζης σκλάβος. Ἡ οἶκογ. μαρτυρεῖται ἐν Ζακ. καὶ τῷ 1684. Σκλάβοι δὲν ἦσαν πάντοτε οἱ σλάβοι ἀλλ' ἐκαλοῦντο οὕτω παρετυμολογικῶς, τῆς λέξεως ἤδη ἀπὸ τῆς δευτέρας βυζαντινῆς περιόδου δηλούσης ἐν Κρήτῃ τὸν αἰχμάλωτον. Ἐπώνυμον Σκλάβος ἐν Κρήτῃ ἀπαντᾷ τῷ 1428. *Michali Sclavo, Xeno Sclavo, Nicola Sclavo*. Καὶ τοπων. ἐν Κρήτῃ τὰ:

